Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 2. júna 2022 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Smernica 2010/75/EÚ – Článok 3 bod 9 – Integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia – Konanie o zmene povolenia – Účasť dotknutej verejnosti – Pojem ‚podstatná zmena' zariadenia – Predĺženie obdobia skládkovania odpadu"

Vo veci C-43/21,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Nejvyššího správního soudu (Česká republika) z 20. januára 2021 a doručený Súdnemu dvoru 27. januára 2021, ktorý súvisí s konaním:

FCC Česká republika, s. r. o.

proti

Ministerstvu životního prostředí,

Městské části Ďáblice,

Spolku pro Ďáblice,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory C. Lycourgos, sudcovia S. Rodin, J.-C. Bonichot (spravodajca), L. S. Rossi a O. Spineanu-Matei,

generálna advokátka: J. Kokott,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– česká vláda, v zastúpení: L. Dvořáková, M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia,

– Európska komisia, v zastúpení: M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek a C. Valero, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: čeština.

po vypočutí návrhov generálnej advokátky na pojednávaní 27. januára 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 bodu 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) (Ú. v. EÚ L 334, 2010, s. 17).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu, v ktorom stojí na jednej strane spoločnosť FCC Česká republika, s. r. o. a na strane druhej Ministerstvo životního prostředí (Česká republika), Městská část Praha-Ďáblice (Česká republika) a Spolek pro Ďáblice, vo veci rozhodnutia z 29. decembra 2015, ktorým bolo povolenie udelené tejto spoločnosti na prevádzkovanie skládky Praha-Ďáblice zmenené tak, že obdobie skládkovania stanovené do 31. decembra 2015 bolo predĺžené do 31. decembra 2017.

Právny rámec

Právo Únie

3 Odôvodnenie 2 smernice 2010/75 znie takto:

„S cieľom prevencie, zníženia a čo možno najväčšej eliminácie znečisťovania spôsobovaného priemyselnými činnosťami je potrebné v súlade so zásadou ‚znečisťovateľ platí' a zásadou prevencie znečisťovania ustanoviť všeobecný rámec kontroly hlavných priemyselných činností, pričom prednosť majú zásahy pri zdroji znečistenia, zabezpečovať uvážlivé hospodárenie s prírodnými zdrojmi a zároveň v prípade potreby zohľadniť ekonomickú situáciu a špecifické charakteristiky miesta, v ktorom sa priemyselná činnosť vykonáva."

4 Odôvodnenie 5 tejto smernice znie:

„V záujme zabezpečenia prevencie a kontroly znečisťovania by každé zariadenie malo byť v prevádzke, len ak je držiteľom povolenia…"

5 Odôvodnenie 18 uvedenej smernice stanovuje:

„Zmeny zariadenia môžu spôsobiť vyššiu mieru znečistenia. Preto by príslušnému orgánu mali prevádzkovatelia oznamovať všetky plánované zmeny, ktoré môžu ovplyvniť životné prostredie. Podstatné zmeny zariadení, ktoré môžu mať významný nepriaznivý vplyv na ľudské zdravie alebo na životné prostredie, by sa preto nemali vykonať bez povolenia udeleného v súlade s touto smernicou."

6 Odôvodnenie 27 tej istej smernice uvádza:

„V súlade s Århuským dohovorom o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia [(Ú. v. EÚ L 124, 2005, s. 4), uzatvorenom rozhodnutím Rady 2005/370/ES zo 17. februára 2005 (Ú. v. EÚ L 124, 2005,

s. 1)] je účinná účasť verejnosti na prijímaní rozhodnutí nevyhnutná na to, aby mala verejnosť možnosť vyjadriť svoje názory a obavy, ktoré môžu byť relevantné pre tieto rozhodnutia, a aby prijímateľ rozhodnutí mohol tieto názory a obavy zohľadniť, čím sa zvyšuje zodpovednosť a transparentnosť rozhodovacieho procesu a prispieva sa k zlepšeniu informovanosti verejnosti o otázkach životného prostredia a k verejnej podpore prijatých rozhodnutí. …“

7 Podľa článku 3 bodu 9 smernice 2010/75 „‚podstatná zmena‘ je zmena v charaktere alebo činnosti alebo rozšírenie zariadenia alebo spaľovacieho zariadenia, spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov, ktorá môže mať významné nepriaznivé účinky na ľudské zdravie alebo životné prostredie“.

8 Článok 4 tejto smernice ukladá členským štátom, aby prijali potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nijaké zariadenia alebo spaľovacie zariadenia, spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov neboli prevádzkované bez povolenia.

9 Článok 10 uvedenej smernice, nazvaný „Rozsah pôsobnosti“, stanovuje:

„Táto kapitola sa uplatňuje na činnosti uvedené v prílohe I a prípadne na činnosti, ktoré dosahujú kapacitné prahové hodnoty stanovené v uvedenej prílohe.“

10 Článok 12 tej istej smernice, nazvaný „Žiadosti o povolenia“, znie:

„1. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na to, aby žiadosť o povolenie obsahovala opis týchto prvkov:

a) zariadenia a jeho činností;

b) surovín, pomocných materiálov, iných látok a energie používaných v zariadení alebo v ňom vznikajúcich;

c) zdrojov emisií zo zariadenia;

d) podmienok lokality zariadenia;

e) v prípade potreby východiskovej správy v súlade s článkom 22 ods. 2;

f) druhu a množstiev predpokladaných emisií zo zariadenia do každej zložky životného prostredia, ako aj identifikácie významných účinkov emisií na životné prostredie;

g) navrhovanej technológie a iných techník na zabránenie alebo, ak to nie je možné, na zníženie emisií zo zariadenia;

h) opatrení zameraných na prevenciu, úpravu s cieľom opätovného využitia, recyklácie a zhodnotenia odpadov vzniknutých v zariadení;
   i) ďalších opatrení plánovaných s cieľom dosiahnutia súladu so všeobecnými zásadami základných povinností prevádzkovateľa podľa článku 11;

j) opatrení plánovaných s cieľom monitorovať emisie do životného prostredia;

k) hlavných náhradných riešení k navrhovanej technológii, technikám a opatreniam, ktoré žiadateľ preskúmal, doložených vo forme prehľadu.

Žiadosť o povolenie musí tiež obsahovať netechnické zhrnutie údajov uvedených v prvom pododseku.

2. Ak informácie poskytnuté v súlade s požiadavkami ustanovenými v smernici 85/337/EHS alebo správa o bezpečnosti vypracovaná v súlade so smernicou 96/82/ES alebo iné informácie vypracované na základe iných právnych predpisov splnia ktorúkoľvek požiadavku odseku 1, môžu sa zahrnúť do žiadosti alebo k nej pripojiť.“

11 Článok 14 tej istej smernice 2010/75, nazvaný „Podmienky povolenia“, v odsekoch 1 a 2 stanovuje:

„1. Členské štáty zabezpečia, aby povolenie obsahovalo všetky opatrenia potrebné na splnenie požiadaviek stanovených v článkoch 11 a 18.

Tieto opatrenia musia obsahovať aspoň:

a) emisné limity pre znečisťujúce látky uvedené v prílohe II a pre iné znečisťujúce látky, ktoré môžu byť vypúšťané z príslušného zariadenia vo významných množstvách, zohľadňujúc ich charakter a potenciál preniesť znečistenie z jednej zložky životného prostredia do druhej;

b) príslušné požiadavky zabezpečujúce ochranu pôdy a podzemných vôd a opatrenia týkajúce sa monitorovania a nakladania s odpadmi produkovanými v zariadení;

c) vhodné požiadavky na monitorovanie emisií určujúce:
   i) metodiku merania, jeho frekvenciu a postup vyhodnocovania; a
   ii) tam, kde sa uplatňuje článok 15 ods. 3 písm. b), že výsledky monitorovania emisií sú dostupné za rovnaký časový úsek a referenčných podmienok ako v prípade úrovní znečisťovania súvisiacich s najlepšími dostupnými technikami;

d) povinnosť oznamovať príslušnému orgánu pravidelne a aspoň raz ročne:
   i) informácie, ktoré vychádzajú z výsledkov monitorovania emisií uvedeného v písmene c), a iné požadované údaje, ktoré príslušnému orgánu umožňujú overiť plnenie podmienok povolenia; a
   ii) tam, kde sa uplatňuje článok 15 ods. 3 písm. b), súhrn výsledkov monitorovania emisií, ktorý umožňuje porovnanie s úrovňami znečisťovania súvisiacimi s najlepšími dostupnými technikami;

e) vhodné požiadavky na pravidelnú údržbu a dohľad nad prijatými opatreniami, ktoré zabránia emisiám do pôdy a podzemných vôd v súlade s písmenom b), a vhodné požiadavky na periodické monitorovanie pôdy a podzemných vôd v súvislosti s relevantnými nebezpečnými látkami, ktoré sa môžu nachádzať v lokalite, a s prihliadnutím na možnosť kontaminácie pôdy a podzemných vôd v lokalite zariadenia;

f) opatrenia vzťahujúce sa na podmienky, ktoré nie sú bežnými prevádzkovými podmienkami, napríklad nábeh a odstavovanie, úniky, prevádzková porucha, dočasné prerušenie prevádzky a definitívne ukončenie;

g) opatrenia na minimalizáciu diaľkového alebo cezhraničného znečisťovania;

h) podmienky posudzovania dodržiavania emisných limitov alebo odkaz na uplatniteľné požiadavky špecifikované inde.

2. Na účely odseku 1 písm. a) sa emisné limity môžu doplniť alebo nahradiť ekvivalentnými ukazovateľmi alebo ekvivalentnými technickými opatreniami, ktoré zabezpečujú rovnocennú úroveň ochrany životného prostredia.

…“

12 Článok 20 tejto smernice, nazvaný „Zmeny zariadení prevádzkovateľmi“, stanovuje:

„1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby prevádzkovateľ informoval príslušný orgán o všetkých plánovaných zmenách charakteru alebo činnosti zariadenia alebo o jeho rozšírení, ktoré môžu mať vplyv na životné prostredie. Ak je to potrebné, príslušný orgán aktualizuje povolenie.

2. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia zabezpečujúce, aby sa žiadna podstatná zmena plánovaná prevádzkovateľom neuskutočnila bez povolenia udeleného v súlade s touto smernicou.

Žiadosť o povolenie a rozhodnutie príslušného orgánu sa týka tých častí zariadenia a tých údajov uvedených v článku 12, ktoré môžu byť podstatnou zmenou dotknuté.

3. Akákoľvek zmena charakteru alebo činnosti alebo rozšírenie zariadenia sa považuje za podstatnú, ak zmena alebo rozšírenie samotné presahujú kapacitné prahové hodnoty stanovené v prílohe I.“

13 Článok 24 ods. 1 uvedenej smernice stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby sa dotknutej verejnosti poskytli včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa týchto konaní:

…

b) udelenie povolenia na akúkoľvek podstatnú zmenu;

…“

14 Článok 25 tej istej smernice, nazvaný „Prístup k spravodlivosti“, znie:

„1. Členské štáty zaistia, aby v súlade s príslušným vnútroštátnym právnym systémom, dotknutá verejnosť mala prístup k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť rozhodnutia, skutku alebo opomenutia, ktoré sú predmetom článku 24, ak je splnená jedna z týchto podmienok:

a) existuje dostatočný záujem;

b) ak pretrváva porušovanie práva v prípadoch, keď to právne predpisy členského štátu upravujúce správne konanie požadujú ako predbežnú podmienku.

2. Členské štáty určia, v akom štádiu možno napadnúť rozhodnutia, skutky alebo nečinnosť [rozhodnutia, úkony alebo opomenutia – *neoficiálny preklad*].

3. O tom, čo predstavuje dostatočný záujem a porušovanie práva, rozhodnú členské štáty v súlade s cieľom poskytnúť dotknutej verejnosti široký prístup k spravodlivosti.

Na tento účel sa záujem akejkoľvek mimovládnej organizácie, ktorá presadzuje ochranu životného prostredia a spĺňa všetky požiadavky podľa vnútroštátneho práva, považuje za dostatočný na účely odseku 1 písm. a).

Tieto organizácie sa takisto považujú za organizácie, ktorých práva môžu byť porušené na účely odseku 1 písm. b).

4. Odseky 1, 2 a 3 nevylučujú možnosť predbežného preskúmania správnym orgánom a nie je nimi dotknutá požiadavka vyčerpania správnych opravných prostriedkov pred súdnymi opravnými prostriedkami, ak takáto požiadavka vyplýva z vnútroštátneho práva.

Každé takéto konanie musí byť primerané, spravodlivé, včasné a nie nedostupne drahé.

5. Členské štáty zabezpečia, aby boli verejnosti dostupné praktické informácie o prístupe k správnemu a súdnemu preskúmaniu.“

České právo

Zákon o integrovanej prevencii

15 Zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci) (ďalej len „zákon o integrovanej prevencii“), v znení účinnom v čase skutkových okolností vo veci samej, ktorým sa preberá smernica 2010/75 do českého právneho poriadku, definuje v § 2 písm. i) „podstatnú zmenu“ takto:

„zmena v užívaní, spôsobe prevádzky alebo rozsahu zariadenia, ktorá môže mať významné nepriaznivé účinky na ľudské zdravie alebo životné prostredie; za podstatnú zmenu sa vždy považuje:

1. zmena v užívaní, spôsobe prevádzky alebo rozsahu zariadenia, pokiaľ sama osebe dosahuje prahové hodnoty uvedené v prílohe č. 1 tohto zákona…“

16 Podľa § 7 ods. 1 toho istého zákona sú účastníkmi konania o vydanie integrovaného povolenia vždy:

„a) prevádzkovateľ zariadenia;

b) vlastník zariadenia, ak nie je prevádzkovateľom zariadenia;

c) obec, na území ktorej sa zariadenie nachádza alebo má byť umiestnené;

…

e) občianske združenia, všeobecne prospešné spoločnosti, zamestnávateľské zväzy alebo hospodárske komory, ktorých predmetom činnosti je podpora a ochrana profesijných záujmov alebo verejných záujmov podľa osobitných právnych predpisov, ďalej obce alebo kraje, na ktorých území môže toto zariadenie ovplyvniť životné prostredie, ak sa ako účastníci písomne prihlásili úradu do 8 dní od uverejnenia stručného zhrnutia údajov zo žiadosti podľa § 8.“

17 § 19a zákona o integrovanej prevencii upravuje konanie o zmene integrovaného povolenia. V prípade, že nejde o podstatnú zmenu, sa podľa § 19a ods. 4 tohto zákona na konaní o zmene integrovaného povolenia zúčastňujú len „účastníci“ podľa § 7 ods. 1 písm. a) a b) uvedeného zákona, teda prevádzkovateľ a vlastník zariadenia. O vydaní a zmenách integrovaného povolenia rozhodujú krajské úrady a v hlavnom meste Praha Magistrát hlavního města Prahy (Česká republika). O odvolaní proti ich rozhodnutiam je oprávnené rozhodnúť Ministerstvo životného prostredia.

Zákon o posudzovaní vplyvov na životné prostredie

18 Zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v znení účinnom v čase skutkových okolností vo veci samej, preberá smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2011/92/EÚ z 13. decembra 2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (Ú. v. EÚ L 26, 2012, s. 1).

19 Podľa § 3 zákona č. 100/2001, v znení účinnom v čase skutkových okolností vo veci samej, sa na účely tohto zákona rozumie:

„…

c) dotknutým územím územie, ktorého životné prostredie a obyvateľstvo by mohlo byť závažne ovplyvnené uskutočnením projektu alebo koncepcie;

d) dotknutým územným samosprávnym celkom územný samosprávny celok, ktorého správny obvod aspoň sčasti tvorí dotknuté územie;

…

i) dotknutou verejnosťou

…

2. právnická osoba podľa súkromného práva, ktorej predmetom činnosti je podľa zakladateľských listín ochrana životného prostredia alebo verejného zdravia a ktorej hlavnou činnosťou nie je podnikanie alebo iná zárobková činnosť, ktorá vznikla aspoň 3 roky predo dňom zverejnenia informácií o nadväzujúcom konaní podľa § 9b ods. 1, prípadne predo dňom vydania rozhodnutia podľa § 7 ods. 6, alebo ktorú svojimi podpismi podporuje najmenej 200 osôb.“

20 §9c uvedeného zákona znie:

„Ak sa do 30 dní od uverejnenia informácií podľa § 9b ods. 1 podaním písomného oznámenia prihlási správnemu orgánu, pred ktorým prebieha nadväzujúce konanie, stáva sa účastníkom nadväzujúceho konania tiež:

a) dotknutý územný samosprávny celok alebo

b) dotknutá verejnosť uvedená v § 3 písm. i) bode 2.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

21 Spoločnosť FCC Česká republika prevádzkuje skládku odpadu v mestskej časti Praha-Ďáblice na základe povolenia vydaného v roku 2007 podľa zákona o integrovanej prevencii. Toto povolenie bolo niekoľkokrát zmenené, okrem iného dvakrát na účely predĺženia obdobia skládkovania. Na konci roku 2015 FCC Česká republika požiadala Magistrát hlavního města Prahy, ktorý je príslušným orgánom, o tretí odklad plánovaného dátumu ukončenia prevádzky stanoveného na 31. decembra 2015. Rozhodnutím z 29. decembra 2015 tento správny orgán žiadosti vyhovel a dátum ukončenia skládkovania odložil do 31. decembra 2017.

22 Mestská časť Praha-Ďáblice a Spolek pro Ďáblice, ktorý je spolkom na ochranu životného prostredia, podali proti tomuto rozhodnutiu odvolanie na Ministerstvo životného prostredia, ktorý ho zamietol ako neprípustné z dôvodu, že odvolatelia neboli účastníkmi konania o zmene integrovaného povolenia.

23 Odvolatelia napadli zamietavé rozhodnutie ministerstva životného prostredia na Městskom soudě v Praze (Česká republika), ktorý ho zrušil z dôvodu, že predĺženie povolenia na skládkovanie bolo „podstatnou zmenou“ v zmysle § 2 písm. i) zákona o integrovanej prevencii, ktorá zakladá nárok na účasť verejnosti v súlade so smernicou 2010/75.

24 FCC Česká republika podala kasačnú sťažnosť proti rozsudku Městského soudu v Praze na Nejvyšší správní soud (Česká republika), teda na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania. Tvrdí, že vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora citovanú Městským soudem v Praze samotné predĺženie obdobia skládkovania o dva roky, pokiaľ nezahŕňa vykonávanie prác alebo zásahov meniacich fyzický stav miesta, nemožno kvalifikovať ako „podstatnú zmenu“ v zmysle § 2 písm. i) zákona o integrovanej prevencii.

25 Predĺženie povolenia nezmenilo ani rozmery skládky ani celkovú kapacitu skládkovania odpadu. FCC Česká republika dokonca podala žiadosť o predĺženie obdobia skládkovania práve na účely naplnenia skládky do povolenej kapacity. Napokon, aj keby predĺženie povolenia malo vplyv na životné prostredie, nešlo by podľa spoločnosti FCC Česká republika o „podstatnú zmenu“ v zmysle § 2 písm. i) zákona o integrovanej prevencii.

26 Vnútroštátny súd uvádza, že Súdny dvor sa doposiaľ ešte nezaoberal výkladom pojmu „podstatná zmena“ v zmysle smernice 2010/75.

27 Hoci sa v prejednávanej veci nezmenili maximálne povolené rozmery ani celková kapacita skládky, vnútroštátny súd konštatuje, že v dôsledku predĺženia skládkovania sa bude na skládku vyvážať odpad počas ďalších dvoch rokov. Vnútroštátny súd tiež poznamenáva, že podľa odôvodnenia 12

a článku 1 smernice 2010/75 je cieľom tejto smernice zabezpečiť vysokú úroveň ochrany životného prostredia ako celku. Podľa neho teda nič nebráni v tom, aby predĺženie prevádzky zariadenia mohlo predstavovať „podstatnú zmenu“, keďže môže mať nepriaznivé účinky na ľudské zdravie alebo životné prostredie, ako to vyžaduje článok 3 bod 9 tejto smernice.

28 Za týchto podmienok sa Nejvyšší správní soud rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Má sa článok 3 bod 9 smernice 2010/75… vykladať v tom zmysle, že ‚podstatnou zmenou‘ zariadenia sa rozumie aj predĺženie obdobia skládkovania odpadu bez toho, aby sa súčasne zmenili maximálne schválené rozmery skládky alebo jej celková možná kapacita?“

O prejudiciálnej otázke

29 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa má článok 3 bod 9 smernice 2010/75 vykladať v tom zmysle, že samotné predĺženie obdobia skládkovania odpadu bez toho, aby sa zmenili maximálne schválené rozmery zariadenia a jeho celková možná kapacita, je „podstatnou zmenou“ v zmysle tohto ustanovenia.

30 Na úvod je potrebné uviesť, že na základe článku 4 smernice 2010/75 patria skládky, ktoré sú určené na ukladanie viac ako 10 ton odpadu za deň alebo majú kapacitu presahujúcu 25 000 ton, medzi činnosti vymenované v prílohe I uvedenej smernice, ktoré podľa článku 10 tejto smernice spadajú do pôsobnosti kapitoly II uvedenej smernice, a podliehajú teda povoleniu. To isté platí pre akúkoľvek „podstatnú zmenu“ zariadenia na základe článku 20 ods. 2 tejto smernice.

31 Ak sa vyžaduje povolenie, článok 24 ods. 1 písm. a) smernice 2010/75 ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby sa dotknutej verejnosti poskytli včasné a účinné príležitosti zúčastniť sa na konaní o udelení tohto povolenia, a článok 25 uvedenej smernice priznáva dotknutej verejnosti právo uplatniť, okrem iného aj proti tomuto povoleniu, súdny prostriedok nápravy, ak majú dostatočný záujem.

32 Podľa článku 3 bodu 9 smernice 2010/75 je „podstatná zmena“ zariadenia „zmena v charaktere alebo činnosti alebo rozšírenie zariadenia alebo spaľovacieho zariadenia, spaľovne odpadov alebo zariadenia na spoluspaľovanie odpadov, ktorá môže mať významné nepriaznivé účinky na ľudské zdravie alebo životné prostredie“.

33 Zo samotného znenia tohto článku 3 bodu 9 vyplýva, že zmena sa musí kvalifikovať ako „podstatná“ pri splnení dvoch podmienok, z ktorých prvá sa týka obsahu zmeny a druhá jej potenciálnych dôsledkov.

34 Tieto dve podmienky sú kumulatívne. Zmena v charaktere alebo činnosti alebo rozšírenie zariadenia totiž nie je „podstatná“ v zmysle článku 3 bodu 9 smernice 2010/75, ak nemôže mať významné nepriaznivé účinky na ľudské zdravie alebo životné prostredie. Naopak na to, aby bola zmena „podstatná“ v zmysle tejto smernice, nestačí, aby mala významné nepriaznivé účinky na ľudské zdravie alebo životné prostredie. Ak by to tak bolo, normotvorca Únie by nespresňoval, že podstatnou zmenou je zmena v charaktere alebo činnosti alebo rozšírenie zariadenia.

35 Pokiaľ ide o prvú podmienku, ktorá sa týka obsahu podstatnej zmeny, článok 3 bod 9 smernice 2010/75 ho vymedzuje alternatívne ako „zmenu v charaktere alebo činnosti alebo rozšírenie zariadenia“.

36 V tejto súvislosti treba po prvé poukázať na to, že samotné predĺženie obdobia skládkovania odpadu nepredstavuje samo osebe zmenu rozmerov zariadenia ani skladovaciu kapacitu stanovenú v pôvodnom povolení, a nie je teda „rozšírením“ zariadenia. Vnútroštátny súd si navyše dal záležať na spresnení, že predĺženie obdobia skládkovania odpadu, o ktorý ide v spore vo veci samej, je stanovené bez súčasnej zmeny maximálnych schválených rozmerov skládky alebo jej celkovej možnej kapacity.

37 Treba dodať, že toto ustanovenie definuje „podstatnú zmenu“ ako „zmenu… zariadenia“. Táto formulácia je o to významnejšia, že cieľom smernice 2010/75 je regulovať „priemyselné činnosti, ktoré spôsobujú znečisťovanie“, ako to vyplýva najmä z vymedzenia jej pôsobnosti v článku 2 tejto smernice a z názvu prílohy I uvedenej smernice, ktorá vymenúva činnosti podliehajúce povoleniu podľa jej kapitoly II. Samotné predĺženie obdobia skládkovania pritom nie je zmenou zariadenia, či už ide o jeho charakter alebo jeho činnosť.

38 Po druhé, ako uviedla generálna advokátka v bode 35 svojich návrhov, samotné predĺženie obdobia skládkovania nijako nemení činnosť ani charakter skládky.

39 Tento výklad má oporu v kontexte článku 3 bodu 9 smernice 2010/75.

40 V tejto súvislosti treba poznamenať, že v nijakom ustanovení smernice 2010/75 sa neuvádza obdobie prevádzkovania ako znak charakterizujúci činnosť zariadenia, ktorý by musel byť nevyhnutne obsiahnutý v povolení.

41 Keďže smernica 2010/75 neukladá povinnosť, aby pôvodné povolenie stanovilo obdobie prevádzkovania, nemožno ju vykladať v tom zmysle, že vyžaduje, aby samotné predĺženie prevádzkovania bolo predmetom nového povolenia.

42 Z vyššie uvedeného vyplýva, že samotné predĺženie obdobia skládkovania odpadu nie je ani zmenou v charaktere alebo činnosti, ani rozšírením zariadenia v zmysle článku 3 bodu 9 smernice 2010/75. V dôsledku toho takéto predĺženie nespĺňa prvú z dvoch kumulatívnych podmienok pripomenutých v bodoch 32 a 33 tohto rozsudku, ktorým podľa tohto ustanovenia podlieha kvalifikácia určitej zmeny ako „podstatnej zmeny“.

43 V dôsledku toho nie je potrebné skúmať, či je splnená druhá podmienka „podstatnej zmeny“, t. j. že táto zmena môže spôsobiť nepriaznivé účinky na ľudské zdravie alebo životné prostredie.

44 Z toho vyplýva, že toto predĺženie nie je „podstatnou zmenou“ v zmysle článku 3 bodu 9 smernice 2010/75. Článok 20 ods. 2 prvý odsek tejto smernice teda od členských štátov nevyžaduje, aby prevádzkovateľovi skládky stanovili povinnosť požiadať o nové povolenie, ak plánuje len predĺženie skládkovania odpadu v medziach celkovej skladovacej kapacity, ktorá už bola schválená.

45 S prihliadnutím na predchádzajúce úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 3 bod 9 smernice 2010/75 sa má vykladať v tom zmysle, že samotné predĺženie obdobia skládkovania odpadu bez toho, aby sa zmenili maximálne schválené rozmery zariadenia alebo jeho celková možná kapacita, nie je „podstatnou zmenou“ v zmysle tohto ustanovenia.

O trovách

46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol takto:

Článok 3 bod 9 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2010/75/EÚ z 24. novembra 2010 o priemyselných emisiách (integrovaná prevencia a kontrola znečisťovania životného prostredia) sa má vykladať v tom zmysle, že samotné predĺženie obdobia skládkovania odpadu bez toho, aby sa zmenili maximálne schválené rozmery zariadenia alebo jeho celková možná kapacita, nie je „podstatnou zmenou“ v zmysle tohto ustanovenia.

Podpisy